

*Impressies van het bezoek aan Agnita, Roemenië
van 30 september t/m 3 oktober door
Gé van de Berg, Saskia Wongsoredjo, en Jannie van Doorn*

Roemenië
Project

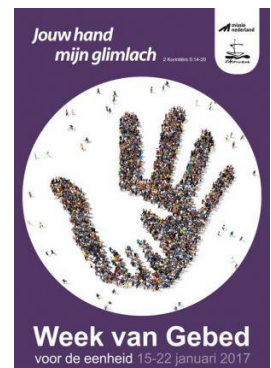

Kerken
Oosterbeek

Jannie van Doorn, inleiding.

Het doel van deze reis was een –mogelijk- volgende ontmoeting in februari voor te bereiden. Ook in Agnita wordt jaarlijks de oecumenische Week van het Gebed gehouden. Wij wilden kijken of het mogelijk was om iets gezamenlijk te organiseren waarbij wij uit Oosterbeek ook een bijdrage kunnen leveren. Het thema van deze week is: *Jouw hand, mijn glimlach*. Centraal staat de lezing uit 2. Kor. 5:14-20.

Aan de hand van heel verschillende afbeeldingen van handen zijn wij in gesprek gegaan met jongeren in het lyceum in Agnita en de kerkenraden. Hieronder onze impressies bij dit bezoek.

Gé van den Berg

Onze eerste stop is het winkeltje waar Erzsébet (=Elisabeth) al op ons wacht. Ze is heel blij met de nieuwe winterkleden en laat vol trots alles zien☺.

Dan gaat het door naar het Lyceum. We worden daar hartelijk ontvangen en gaan al gauw in drie groepen in gesprek met de leerlingen van 12 jaar en ouder.

Mijn groepje bestaat uit 8 meisjes van 12, 13 en 14 jaar. Ze zien er mooi uit in hun "nieuwe" schooluniform en zijn daar ook heel trots op. Zij spreken aardig wat Engels (sommigen beginnen daar al op hun 7e jaar mee). We praten over wat handen kunnen uitdrukken, terwijl ik onze meegebrachte platen van handen laat zien. Veel onderwerpen komen langs en we eindigen bij handen die liefde uitdrukken en dan zingen ze opeens samen een song van Justin Bieber over liefde. Erg mooi en ook ontroerend. Wij concluderen dat wij eigenlijk hetzelfde zijn en voelen en dat dat ons verbindt. Ook tekenen zij hun eigen hand op een gekleurd papier. Die zijn voor ons om mee terug te nemen naar de Paasbergschool van Saskia. Wij hadden ook een hele verzameling handen meegenomen gemaakt door kinderen van de Paasbergschool. Ik vond het een goede bijeenkomst, waarin wij veel konden delen van wat ons bezighoudt. Na afloop werden er heel veel foto's gemaakt door de leerkrachten, de kinderen en ons.

Wat is het leuk om weer in Agnita te lopen in de zon, het is heel lekker weer. De wegen zijn wel verbeterd sinds mijn vorige bezoek en ook lijken er meer winkels te zijn en zie je meer en betere auto's.

Op zaterdagochtend zijn Saskia en ik bij de bijbelles van Andre met vijf jonge kinderen. Wij vinden dit erg leuk en wij proberen hen te helpen met tekenen. Wij geven hen ook nog tekenmateriaal waar ze heel erg blij mee zijn. Andre is zo geduldig met de kinderen! Hij vertelt over Mozes in het biezen kistje en ze tekenen dat ook. Ze zingen ook vol overgave de versjes mee uit een boek met kinderliedjes en Andre speelt hierbij op de gitaar. Je kunt merken dat ze hem graag mogen en blij zijn op de bijbelklas te komen.

's Middags is de ontmoeting in de Református kerk met de kerkenraden hartverwarmend. We zijn echt blij elkaar weer te zien en zitten in een grote kring terwijl wij alle handsymbolen op de grond uitspreiden. Iedereen kiest een symbool uit wat hem aanspreekt. Wij ervaren veel openheid, eerlijkheid en ontroering wederzijds tijdens dit gesprek. Ik heb het als zeer waardevol ervaren. Na afloop vragen wij hen op gekleurd papier hun hand te tekenen met een groet of een boodschap er op. Dan hangen wij de door ons gemaakte en beschreven handen samen met die van hen op langs de ramen in de kerk. Mooi en kleurrijk! Natuurlijk is het dan genieten van koffie met veel lekkere koeken erbij. Wat zijn ze toch gul en gastvrij!

De kerkdienst op zondag in de Reformátuskerk vond ik ook mooi, het kerkje zat vol. Al is de dienst in het Hongaars en begrijp je niet alles, toch voel je dat je je geloof deelt. Trouwens die lieve Andre had de hele preek voor ons in het Engels vertaald en uitgeprint. Erg ontroerend om 'Zegen ons Algoede' te zingen in onze eigen taal en vóór in de kerk. Na de koffie snel naar de overkant van de weg naar de r.k. kerk: niet zoveel mensen maar erg waardevol om er bij te zijn. Later koffie in de tuin met stapels eigen gebakken cakejes en ook hartverwarmende contacten en knuffels met deze medegelovigen. De pastoor Tibor spreekt goed Engels, net als Andre.

's Middags bezoeken we Medias, de stad waar pastoor Tibor Bobota woont en ons ontvangt. Daarna brengen wij ook een bezoek aan de Reformátuskerk aldaar.

Deze dag eindigt met ons bijzondere bezoek aan het Kindertehuis bij de nieuwe Katholieke kerk St. Stefan in Medias. Het is inmiddels donker buiten maar binnen is het warm en licht en vol met kinderen

waar Marian samen met een kleine groep vrijwilligers, sinds een jaar voor zorgt. Bewonderenswaardig wat zij daar allemaal doet. We zijn er stil van.

Jannie van Doorn

Ik kom al heel wat jaren in Agnita maar had nog nooit de middelbare school bezocht. Wat was het leuk om in gesprek te gaan met deze jongeren. En ook goed om te horen dat zij allen een toekomst voor zichzelf in Roemenië zien. Compliment voor de beide leraren Daniela en Nina. Zij zijn niet alleen leraren maar zij voeren ook gesprekken met de jongeren vooral om ze ook te behouden voor hun land. Chapeau!

Na de ontmoeting op het lyceum nodigde Endre ons bij hem thuis uit voor een kopje koffie met. De heer Barzan en plattelandsarts Ileana Dogaru uit Ravasel met haar medewerkster Mariana zijn dan ook aanwezig. Zij hebben net al het medisch materiaal op een auto geladen. Dankbaar en blij zijn zij voor al het materiaal. Hun incontinentiemateriaal was net op. In Roemenië is dit niet zo beschikbaar als in Nederland. Het moet bij voorbeeld apart besteld worden (dat kan niet bij een apotheek). Fijn dat het materiaal wat hier overvloedig is (=hier teruggebracht bij de apotheek) weer een goede bestemming krijgt.

Zaterdagmiddag was de ontmoeting met de kerkenraad en diaconie. Toch wel weer spannend om op een speelse manier met elkaar in gesprek te gaan. Vorig jaar was het voor hen erg wennen, dit jaar ging het een stuk relaxter. We deelden verhalen want zo leer je elkaar pas echt kennen. We hoorden mooie verhalen maar ook verdriet werd gedeeld. Zo is het b.v. moeilijk als je alleen achter blijft en je kinderen wonen in het buitenland. Ook de zorgen van alledag kwamen even aan de orde. Zo kan het soms lastig zijn om de eindjes aan elkaar te knopen als het leven steeds dunder wordt maar je pensioen al een aantal jaren niet verhoogd is.

Naast het deelnemen aan de zondagse diensten stond de zondag in het teken van kennis maken met de nieuwe r.k. pastoor Tibor Bobota. Een eerste kennismaking na de mis in Agnita en later in zijn woonplaats Medias. Dit eerste contact verliep goed en wij hopen dat het contact tussen de r.k. parochies in Agnita en Oosterbeek nu wat beter zal gaan omdat hij goed Engels spreekt.

Al met al een bezoek waar we weer even 'thuis' waren in Agnita, waar we de verbondenheid met elkaar gevoeld hebben en waar we hopelijk elkaar ook bemoedigd hebben.

Saskia Wongsoredjo maakte deze korte gedichten bij onze ontmoetingen:

Verbinden

(het lyceum in Agnita)

Vreugde in Agnita.

Kinderen, leraren, ogen vol warmte
een liefdevol weerzien, een warm welkom voor het hart.
Roemenië, tegenstellingen en kansen,
het tij is aan het keren.

De toekomst wordt gezien, handen beschreven
verbondenheid van ver, met elkaar.

Samen

(de kerkenraden)

Een stukje van jou en een stukje van mij
vertellen het leven in Agnita.
Handen die helpen, vasthouden en dragen,
de stilte, verdriet en eenzaamheid.
Een vuist, verlangen en verstrengeling,
nemen ons mee in het verhaal.
Jij bent er nu en ik ben bij jou
samen verder, hand in hand.

Vol is het hart

(kindertehuis in Medias)

Een huis en een kerk,
17 kinderen en één groot hart.
Dragers van de liefde, een groot gebaar,
moeder van het tehuis.
Jong en oud, klein en groot,
verbonden harten met elkaar.
Voetstappen van liefde
toekomstgericht
met God aan hun zijde.

Als u een steentje kunt en wilt bijdragen, daadwerkelijk of financieel: heel graag.

Giften zijn welkom op bankrekening NL51INGB0008910686 ten name van Roemenië-project Kerken Oosterbeek